

Maričine priče

Ovca sita a vuk čitav

Cijelu sam vječnost teta u vrtiću! Gotovo nikada nisam omanula. Barem što se tiče rečene nam socijalne kompetencije. S lakoćom bih identificirala svaku potrebu da mi se podvali. Istina, znalo je to biti u zadnji čas. Kao onda kada me je Bojana zamalo zabluvala. Munjevitom sam reakcijom izbjegla nemili rafal. Na lišcu sam joj iščitala što mi sprema. Mustra jedna, žustra! Ili onomad, kada je ekipa odlučila testirati moju fobiju od žaba. Teta pedagogica mi dolazi u susret s rukom na leđima. Vještica jedna! Naravno da nisam stigla vidjeti što je u ruci. Znala sam! Pročitala sam joj na licu.

A projektni pristup! Uvijek polazi od djeteta i njegovog interesa. Nikada mi ništa drugo ne bi palo ni na pamet. Samo bih ih malo usmjerala. Malko, malčice! Kao onda kada sam išla na posao. A kiša lije. Dan prije sam osmisnila korak u projektu u tijeku. Šetnja do određene lokacije. U smjeru dječjeg interesa, naravno. A sada ta kiša! Put me vodi kroz voćnjak, uz živicu. Kad tamo... puževi izmiljeli. Divota jedna. Pokupim ih nekoliko desetaka u uvijek priručan cekerić. Sve dalje je obična priča. Legendarni projekt može započeti. Puževi nemaju ništa protiv. Degustiraju ponudu dok klinci tragaju za odgovorom na pitanje: 'Čime se hrane puževi?'

Daleko veće iskušenje bilo je pripitomljavanje stručnog tima i ravnateljice. Godine prakse su dovele do usavršavanja u navedenoj vještini. Primarno je držati ih na pristojnoj distanci a da se pri tome ostane pristojan. Pogotovo ako vam savjest nije čista glede omražene pedagoške dokumentacije. Sva su sredstva dopuštena kako bismo osobu s namjerom uznemiravanja, u smislu pregleda iste, odvratili od nauma. Jednom sam čak na grudi instalirala bijelog miša, pravog živog. Muceka malog! Na prilazu moje sobe zastala je ravnateljica. Zastala i odustala. Razotkrio ju je izraz lica onog dana kada su je moji klinci s ponosom upoznali s novim ljubimcem.

Nešto teže je bilo u komunikaciji telefonom. Tu izostaju svi oni neverbalni signali, govor tijela. Ali niti to ne može biti veći problem ako inscenirate smetnje na vezni ili, još bolje, odmah priznate krivnju ako ste zbog neke prozvani i nazvani. Dobro može poslužiti i obećanje kako se navedeni incident nikada neće ponoviti. Figu ne morate sakrивati, i tako vas ne vide. S roditeljima sam oduvijek imala korektnе odnose. Tu bi moja socijalna kompetencija dolazila do punog izražaja. Istina, moji ukućani nisu uvijek uživali. Kad bi se svraćalo na kavicu. Jer im je usput!

Zašto vam sve to pričam? Ovih je dana moja samouvjerenost doživjela veliki potres. Mali me prešao! Moj unuk. Otkrivam kako mi se igra nogomet. Volim nogomet! Jer je izabrao mene. A ne djeda! Kao, ljutim se u 'Čovječe ne ljuti se', jer mi se više ne da, a on mi popušta, sunce bakino, kako bih ostala u igri. Svakodnevno uspješno surađujemo i pregovaramo u smjeru 'Vuk sit a ovca cijela'. Tko je tu ovca?

